

KANOWNIK (1) *sb m*

N sg k(a)nownik.

Sł stp s.v. kanonik, *Cn, Linde brak.*

Duchowny katolicki, najczęściej członek kapituły katedralnej: Canonicus. Thumher. Kanownik.
*Mymer*¹ 9.

Cf **KANONIK**

ZZa